

บทที่ 5

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยสรุปการวิจัยเป็นลำดับดังต่อไปนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติและการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

5.1.2 สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติและได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มช่วยให้มีการดูแลตนเองได้ดีกว่าผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

5.1.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยมะเร็งบริเวณศีรษะและคอ ระยะที่ 3 และ 4 ที่รับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกรังสีรักษา โรงพยาบาลศรีนครินทร์ เป็นเวลาติดต่อกันอย่างน้อย 4 สัปดาห์ อายุ 20-60 ปี มีสติสัมปชัญญะดี ไม่มีปัญหาเรื่องการสื่อสารทางวาจา และสมัครใจที่จะเข้ากลุ่มทดลอง

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1.4.1 แผนการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม

5.1.4.2 แบบสัมภาษณ์การดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็ง สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปและแบบสัมภาษณ์การดูแลตนเอง

5.1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด (Purposive Sampling) โดยเลือกเข้ากลุ่มควบคุม 6 คน และกลุ่มทดลอง 6 คน

กลุ่มควบคุม ได้รับการพยาบาลตามปกติ

กลุ่มทดลอง ได้รับการพยาบาลตามปกติและได้รับการให้การปรึกษาแบบ
กลุ่ม

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยใช้ค่าร้อยละ

5.1.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการดูแลตนเองของกลุ่มควบคุม
และกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติแมน-วิทนี ยู เทสต์ (The Mann-Whitney U Test)

5.1.7 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติและได้
รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มช่วยให้มีการดูแลตนเองมากกว่าผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการ
พยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ด้านจิตวิทยาการศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการให้การปรึกษา ควรจัดให้มีการ
ฝึกปฏิบัติด้านการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อเพิ่มทักษะทางด้านการเป็นผู้นำกลุ่ม
หรือผู้ให้การปรึกษา เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้รับบริการหรือผู้ป่วย
เพราะการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ทำให้ผู้รับบริการหรือผู้ป่วยได้ระบายความรู้สึก
เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ทำให้เข้าใจและปรับพฤติกรรมตนเองได้อย่าง
เหมาะสม ทั้งยังทำกับผู้รับบริการปรึกษาได้ครั้งละหลายคน

5.2.2 ด้านการวิจัย

5.2.2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่
มากขึ้น

5.2.2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น
ผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ป่วยเบาหวาน ผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

5.2.2.3 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม
กับประเด็นอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการเผชิญภาวะเครียด เป็นต้น

5.2.2.4 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง

การให้การปรึกษารายบุคคลกับการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม

5.2.3 ด้านการพยาบาล

ควรนำการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และการดูแลตนเองของผู้ป่วยในแนวความคิดของโอเรม มาปรับใช้ร่วมกับกิจกรรมการพยาบาลให้แพร่หลายมากขึ้น เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับบริการที่ดี และสามารถนำไปปรับใช้เมื่อกลับไปพักฟื้นที่บ้าน